

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314208560
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Jančovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1314208560.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ľudmilou Jančovičovou, v spore žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČ: 649 48 242, so sídlom Želetavská 1525/1, Praha 4 - Michle, Česká republika, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky zahraničnej osoby UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 251 336, so sídlom Šnacová 1/A, Bratislava, Slovenská republika, právne zastúpený: HMG LEGAL, s.r.o., IČO: 35 885 459, so sídlom Červeňova 14, Bratislava, Slovenská republika, proti žalovanému: A. N., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, N., o zaplatenie 1.071,39 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu vo zvyšnej časti **z a m i e t a**.

Žalobcovi **s a p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 10.04.2014 proti žalovanému domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie nesplatenej istiny úveru v sume 774,70 eur, riadnych úrokov v sume 158,67 eur a úrokov z omeškania do predčasnej splatnosti úveru v sume 138,02 eur, všetko vyčíslené spolu 1.071,39 eur a ďalej riadneho úroku vo výške 9,99 % ročne z istiny 774,70 eur od 20.03.2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8,25 % ročne z istiny 774,70 eur od 20.03.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ (ďalej aj ako "banka") a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 07.07.2010 Zmluvu o úvere číslo EZY-CRL-00050465-2010-BR23-SU (ďalej aj "Zmluva"), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.000 eur s úrokovou sadzbou dohodnutou vo výške 9,99 % p.a.. Žalovaný mal vyčerpaný úver splácať v splátkach po 42,84 eur. Prvá splátka bola splatná v deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ktorý sa svojim číselným označením zhoduje s dňom prvého čerpania úveru. Konečná splatnosť bola určená do 60 mesiacov od prvého čerpania úveru. Podľa čl. III. Zmluvy (základné podmienky úveru), ročná percentuálna miera nákladov ku dňu podpísania Zmluvy bola 13,43 % p.a.. Keďže žalovaný aj napriek doručenej výzve zo dňa 17.07.2012 dlžnú sumu neuhradil, žalobca listom zo dňa 04.09.2012 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 04.09.2012 a vyzval žalovaného na úhradu celého zostatku úveru. Ku dňu 19.03.2014 pozostával zostatok pohľadávky žalobcu z istiny vo výške 774,70 eur, riadnych úrokov vo výške 158,67 eur a úrokov z omeškania vo výške 138,02 eur.

2. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 16C/13/2015-85 zo dňa 28.01.2016 s poukazom na ustanovenia § 1 ods. 2, § 261 ods. 6 písm. d), § 269 ods. 1, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej aj "OBZ" alebo "Obchodný zákonník"), § 1 ods. 1 a 2, § 7 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 a 2 písm. j) a k), § 11 ods. 1 a 2, § 25a ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon č.

129/2010 Z.z."), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") a § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Na základe rozsudku súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 774,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z istiny od 20.03.2014 do zaplattenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

3. Dňa 01.07.2016 bol zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok zrušený a účinnosť nadobudol zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP).

4. Proti rozsudku č.k. 16C/13/2015-85 zo dňa 28.01.2016 žalobca dňa 06.12.2016 podal odvolanie v časti, v ktorej súd žalobu zamietol a tiež v časti trov konania.

5. Na základe Dodatku č. 1/2018 Spr. 18/2018-1 zo dňa 16.01.2018 Rozvrhu práce Okresného súdu Bratislava III na rok 2018 Spr. 498/2017 bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie do súdneho oddelenia 61C.

6. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd uznesením č.k. 7Co/134/2017-116 zo dňa 28.02.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

7. Odvolací súd zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 16C/13/2015-85 zo dňa 28.01.2016 v odvolaní napadnutej časti s poukazom na ustanovenia § 497 OBZ, § 1 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. j), k), § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. odôvodnil tým, že v prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplattenia 1 071,39 eur s spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z istiny 774,70 eur od 20.03.2014 do zaplattenia, riadnymi úrokmi vo výške 9,99 % ročne z istiny 774,70 eur od 20.03.2014 do zaplattenia a trovami konania na tom základe, že so žalovaným uzavrel úverovú zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 2.000 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v pravidelných mesačných splátkach (počet splátok 60, výška mesačnej splátky 42,48 eur). Žalovaný sa dostal so splácaním úveru do omeškania a žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, pričom listom zo dňa 04.09.2012 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že i keď súd prvej inštancie správne posudzoval zmluvu o úvere z pohľadu splnenia obligatórných náležitostí stanovených v zákone o spotrebiteľských úveroch, v danej veci však nevyvodil správne právne závery. Vo vzťahu k deklarovanej absencii údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, odvolací súd odkázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR, ktorá riešila otázku výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. (uznesenie zo dňa 30.01.2019, sp. zn. 7Cdo/98/2018, zo dňa 22.2.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, zo dňa 17.4.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018, zo dňa 23.4.2018, sp. zn. 4Cdo/211/2017). Najvyšší súd SR skonštatoval, že vychádzajúc z účelu Smernice 2008/48/ES, právnych záverov vyjadrených v rozsudku Európskeho súdneho dvora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej a účelu § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. dospel k záveru, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel odvolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu možno dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Na základe uvedeného možno konštatovať, že predmetná úverová zmluva obsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Odvolací súd sa nestotožnil ani so záverom prvoinstančného súdu, v zmysle ktorého predmetná úverová zmluva neobsahovala údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V úverovej zmluve sú v čl. III bod 19 uvedené celkové náklady dlžníka spojené s úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase

uzatvorenia zmluvy, t.j. vo výške 710,20 eur. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné prijať záver, že celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, možno nepochybné určiť na základe uvedených údajov v úverovej zmluve, a to z údajov o výške poskytnutého úveru (2.000 eur) a celkových nákladov dlžníka spojených s úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy (710,20 eur). Prostredníctvom uvedených údajov môže spotrebiteľ získať jednoznačnú informáciu a celkovej čiastke, ktorú má banke zaplatiť. Ak teda súd prvej inštancie vyvodil, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov na základe absencie údajov o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a rozpisu splátok samostatne vo vzťahu k istine, k úrokom a k poplatkom, jeho záver nie je správny. Odvolací súd na základe uvedeného rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti a v závislom výroku o trovách konania podľa § 389 ods.1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu prvej inštancie pri ďalšom prejednaní veci bude riadiť sa právnym názorom vysloveným odvolacím súdom, zaoberať sa nárokom žalobcu, ktorý doposiaľ nebol predmetom posudzovania súdom prvej inštancie, t.j. nepriznaným nárokom na zaplatenie istiny, riadnych úrokov a úrokov z omeškania z nepriznanej sumy. Následne bude úlohou súdu prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite právne a skutkovo zdôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutia je povinný vypracovať tak, aby zodpovedal ust. § 220 ods. 2 CSP, tzn. musí v ňom uviesť stručný a jasný výklad o tom, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa riadil pri posúdení nároku uplatnenom žalobcom; v novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

8. Súd prvej inštancie na prejednanie veci nariadil pojednávanie a v neprítomnosti sporových strán, ktoré sa na pojednávanie nedostavili, vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom súdneho spisu a na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

X. UniCredit Bank Slovakia, a.s., IČO 00 681 709 (ďalej len „banka“) ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúca v oblasti poskytovania úverov a žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ uzatvorili v písomnej forme dňa 07.07.2010 zmluvu o bezúčelovom úvere č. EZY-CRL-00050465-2010-BR23-SU (ďalej len "Zmluva"), predmetom ktorej bol záväzok banky poskytnúť žalovanému úver v sume, v mene a za podmienok dohodnutých v Zmluve a záväzok žalovaného splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať obchodné podmienky banky na poskytnutie úverov fyzickým osobám - nepodnikateľom.

10. Zo Zmluvy ďalej vyplývajú nasledovné dojednania:

- výška a mena úveru: 2.000 eur;
- výška úrokovej sadzby: typ FIX vo výške 9,99 % ročne;
- poplatok za správu úverového účtu a ostatné poplatky, vrátane poplatku za predčasnú splátku: vo výške určenej Cenníkom platným v deň splatnosti úkonu;
- poplatok za poistenie úveru: mesačne vo výške 1,64 % z aktuálnej výšky splátky;
- výška splátky: 42,48 eur mesačne,
- celkové náklady dlžníka: 710,20 eur,
- počet splátok 60, so splatnosťou splátky a úrokov mesačne v platobný deň,
- 1.platobný deň, je deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ktorý sa svojim číselným označením zhoduje s dňom prvého čerpania úveru a 2. a ďalší platobný deň je deň, ktorý sa svojim číselným označením zhoduje s 1. platobným dňom,
- termín poslednej splátky (konečná splatnosť úveru): 60 mesiacov od prvého čerpania úveru
- ročná percentuálna miera nákladov (RPMN): 13,43 % ročne. Súd zistil, že zo Zmluvy nevyplýval konkrétny údaj o výške, počte a termínoch splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže v zmluve údaj o splátke úveru nekonkretizoval, aká časť z plátky pripadá na istinu, aká na úroky, prípadne iné poplatky.

11. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 17.07.2012 označeným ako "pokús o zmier", vyzval žalovaného na úhradu zameškaných mesačných splátok (splatných dňa 05.04.2012, 09.05.2012, 09.06.2012 a 09.07.2012) spolu vo výške 184,44 eur v lehote do 5 dní od doručenia výzvy na uvedený účet, pričom žalovaný si zásielku neprevzal v úložnej dobe a táto bola vrátená odosielateľovi dňa 07.08.2012.

12. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 04.09.2012 vyzval žalovaného na predčasné splatenie úveru v celkovej výške 1.528,27 eur, a to v lehote 5 dní odo dňa doručenia výzvy na uvedený účet.

Uvedené oznámenie o predčasnej splatnosti úveru a výzvu na úhradu - "pokús o zmier", prevzal otec žalovaného dňa 11.09.2012.

13. Dňa 01.12.2013 UniCredit Bank Slovakia, a.s., IČO: 00 681 709 (pôvodný veriteľ), zanikla výmazom z obchodného registra v dôsledku cezhraničnej fúzie formou zlúčenia so zahraničnou spoločnosťou UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a.s. so sídlom Želetavská 1525/1, Praha 4 - Michle, Česká republika, IČ: 649 48 242 ako nástupníckou spoločnosťou, na základe uznesenia Mestského súdu v Prahe zo dňa 04.11.2013, sp. zn. B 3608-RD1717/MSPH, Fj 219557/2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.12.2013, podnikajúcej od dňa fúzie (01.12.2013) na území Slovenskej republiky prostredníctvom svojej organizačnej zložky (podniku zahraničnej osoby): UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky so sídlom Šancová 1/A, Bratislava, IČO: 47 251 336.

XX. Na základe listinných dôkazov ako aj v dôsledku toho, že žalovaný výslovne nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, nesporným v konaní bolo, že žalovaný zo Zmluvy o úvere zo dňa 07.07.2010 neuhradil istinu vo výške 774,70 eur.

15. Sporným bol vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní v žalovanej výške spolu s príslušenstvom s poukazom na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z..

16. Súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu vec právne posúdil nasledovne a aplikoval ustanovenia nasledovných právnych predpisov v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným.

17. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "OZ") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 2 OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

23. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 53 ods. 8 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

27. Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 54 ods. 3 OZ v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

29. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

30. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

32. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len "nariadenie č. 87/1995 Z.z.") účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Podľa § 10c nariadenia č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

35. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

36. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z.z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov. 5)

37. Podľa § 2 písm. g) a h) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie

- celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

- celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

38. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

39. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

40. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) OBZ touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497 OBZ).

41. Podľa § 497 OBZ spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

42. Podľa § 151 ods. 2 CSP ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

43. Súd prvej inštancie, na základe zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia veci v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu, ktorého právnym názorom je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP) dospel k záveru, že žaloba je v žalobcom odvolaním napadnutej výrokovej časti rozsudku č.k. 16C/13/2015-85 zo dňa 28.01.2016 nedôvodná. Vzhľadom na nedôvodnosť žalobou uplatneného nároku v časti istiny vo výške 296,69 eur s príslušenstvom, súd rozhodol tak, že zamietol žalobou uplatnený nárok žalobcu prevyšujúci rozsudkom č.k. 16C/13/2015-85 priznaný nárok na zaplatenie 774,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z istiny od 20.03.2014 do zaplatenia a podľa pomeru celkového úspechu žalobcu vo veci, súd priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22 %.

44. Na základe zisteného skutkového stavu, vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci mal súd za preukázané, že predmetný spor medzi stranami má charakter spotrebiteľského sporu. Predmetná zmluva o úvere zo dňa 07.07.2010 uzatvorená medzi žalovaným ako spotrebiteľom a právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom je spotrebiteľskou zmluvou a zmluvný vzťah strán sporu na základe tejto zmluvy je vzťahom spotrebiteľským. Zmluva o úvere patrí k tzv. absolútnym obchodným vzťahom /§ 261 ods. 6 písm. d) OBZ/ a z uvedeného dôvodu sa záväzkový vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere spravuje bez ohľadu na povahu účastníkov ustanoveniami Obchodného zákonníka. V tomto prípade však ide o spotrebiteľskú úverovú zmluvu a z uvedeného dôvodu je na predmetnú vec potrebné aplikovať aj ustanovenia predpisov upravujúcich spotrebiteľské zmluvy najmä ustanovenia osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 129/2010 Z.z. účinný ku dňu uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, teda k okamihu vzniku zmluvného vzťahu.

45. Súd mal v konaní za preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ, ktorého predmetom činnosti bolo aj poskytovanie úverov a žalovaný ako spotrebiteľ dňa 07.07.2010 uzatvorili písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Súd mal za preukázané, že spotrebiteľským úverom bol úver vo výške 2.000 eur s úrokovou sadzbou 9,99 %, výškou mesačnej splátky úveru 42,48 eur, počtom splátok 60, s úrokom z omeškania vo výške vyhlásenej bankou v úrokových sadzbách, s poplatkom za správu úverového účtu vo výške určenej Cenníkom platným v deň spoplatnenia úkonu, ostatnými poplatkami vo výške určenej Cenníkom platným v deň skončenia lehoty na čerpanie, s celkovými nákladmi dlžníka spojenými s úverom vypočítanými na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy vo výške 710,20 eur, s poplatkom za poistenie úveru mesačne vo výške 1,64 % z aktuálnej výšky splátky, s RPMN ku dňu podpísania zmluvy bankou 13,43 % p.a. a s priemernou hodnotou RPMN príslušných spotrebiteľských úverov zverejnených podľa všeobecne záväzných právnych predpisov 20,72 % p.a..

46. Súd poukazuje na to, že aj keď uvedená zmluva o úvere je síce uzavretá platne, avšak v predmetnej zmluve najmä absentuje riadnym spôsobom uvedený údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Súd mal za to, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje minimálne jednu podstatnú náležitosť spotrebiteľskej úverovej zmluvy, pričom absencia čo i len jednej takej náležitosti sankcionuje zmluvu a teda veriteľa tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov /§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z./.. Zákon č. 129/2010 Z.z. jasne a zrozumiteľne ustanovuje náležitosti, ktoré musia byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené a súd ex offio prihliada na to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto obligatórne náležitosti obsahuje. Podľa názoru súdu neobstojí argument veriteľa, ktorý je povinný konať s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k spotrebiteľovi, čo sa týka neuvedenia celkovej čiastky úveru, že v zmluve je dostatočne špecifikovaný údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nakoľko údaj v bode 19 čl. III zmluvy o úvere informuje spotrebiteľa o sume, ktorú je povinný uhradiť banke. Súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý poukázal na to, že spotrebiteľ (žalovaný) mohol prostredníctvom uvedených údajov spotrebiteľ získať jednoznačnú informáciu o celkovej čiastke, ktorú má banke zaplatiť, súd podrobil dotknutú zmluvu súdnej kontrole, nakoľko je povinnosťou súdu ex offio skúmať náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Úlohou súdu prvej inštancie pri ďalšom prejednaní veci v intenciách právneho názoru vysloveného odvolacím súdom, bolo zaoberať sa rozsudkom č.k. 16C/13/2015-85 nepriznaným nárokom na zaplatenie istiny, riadnych úrokov a úrokov z omeškania z nepriznanej sumy a následne rozhodnutie náležite právne a skutkovo zdôvodniť tak, aby zodpovedalo § 220 ods. 2 CSP. Čo sa týka celkovej čiastky, ktorú musí žalovaný ako spotrebiteľ v zmysle dotknutej zmluvy zaplatiť, súd

podľa údajov uvedených v zmluve zistil, že výška tejto celkovej čiastky je nezrozumiteľná a neurčitá. Veriteľ v zmluve označil celkové náklady dlžníka v sume 710,20 eur. Uviedol tiež, že ide o sumu vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy. Predmetné údaje, ktoré veriteľ použil pri výpočte však nešpecifikoval /§ 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z./ . Povinnosťou veriteľa sice nie je uviesť v zmluve presný výpočet či rovnicu. Pri výpočte je však potrebné vychádzať zo všetkých nákladov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a ktoré sú veriteľovi známe. Ak teda suma 710,20 eur predstavuje celkové náklady spotrebiteľa, súd podrobil výšku tejto čiastky kontrole a vychádzajúc z údajov zo zmluvy zistil, že výpočet je neurčitý. Pokiaľ sú teda celkové náklady spotrebiteľa uvedené nesprávne, nesprávna je aj výška celkovej čiastky, ktorú by si mohol spotrebiteľ na základe zmluvy vypočítať. Celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť totiž predstavuje súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru (2.000 eur) a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (podľa výpočtu v zmluve 710,20 eur). Vychádzajúc zo zmluvy a výšky úveru v sume 2.000 eur a celkových nákladov v sume 710,20 eur, potom by celková čiastka po súčte uvedených údajov mala predstavovať sumu 2.710,20 eur. Zo zmluvy však vyplýva, že žalovaný sa zaviazal platiť mesačné splátky vo výške á 42,48 eur počtom 60 splátok, čo predstavuje sumu 2.548,80 eur (42,48 eur x 60) pri úrokovej sadzbe 9,99 % ročne (199,80 eur). Žalovaný sa tiež zaviazal platiť mesačne poplatok za poistenie vo výške 1,64 % z aktuálnej výšky splátky, čo pri riadnom plnení splátok predstavuje sumu 3,86 eur mesačne a teda celkom 231,64 eur za 60 splátok. Výsledná suma súčtom 2.548,80 eur + 231,64 eur sa rovná 2.780,44 eur. Ak by plnenie poisťného bolo dobrovoľné, samozrejme do celkových nákladov spotrebiteľa by sa v takom prípade nezahrňalo. Z výpočtu a výšky nákladov spotrebiteľa je však zrejmé, že malo byť do celkových nákladov zahrnuté, napriek tomu, že výsledná suma je nepresná. Ak by poistenie bolo dobrovoľné, potom nie je zrejmé, aké iné poplatky veriteľ započítal do celkových nákladov. Pri výpočte však nekorešponduje s týmito údajmi RPMN. Zo zmluvy teda nie je jasné, aké údaje platné v čase uzatvorenia zmluvy veriteľ použil a či je výsledok vôbec správny. Celková čiastka nekorešponduje s celkovými nákladmi a úverom. Je teda zrejmé, že výpočtom celkové náklady spotrebiteľa nekorešpondujú s v zmluve uvedenou výškou 710,20 eur. Po výpočte nie je jasné, akú celkovú čiastku by mal spotrebiteľ na základe dotknutej zmluvy zaplatiť, keďže súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa nekorešponduje s údajmi v zmluve, ktoré by mal veriteľ zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa. Za danej situácie, ktorá nezohľadňuje údaje uvedené v zmluve, súdu nie je zrejmé, z akých údajov veriteľ pri výpočte celkových nákladov spotrebiteľa vychádzal, a teda aká by bola výška celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť po súčte nákladov s výškou poskytnutého úveru. Celková čiastka, ktorej pojem zákon č. 129/2010 Z.z. definuje legálnou definíciou /§ 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z./ je jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej absencia sankcionuje takú zmluvu tým, že úver je považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené, súd má za to, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nezodpovedá údajom použitým pri výpočte a parametrom úverovej zmluvy. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že účelom zákona nie je uviesť v zmluve akýkoľvek číselný údaj, ktorý veriteľ označí ako celkové náklady alebo celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, aby tak formálne vyhovel požiadavke zákona. Spotrebiteľ proti nie je povinný kontrolovať údaje uvedené veriteľom v zmluve, keďže je zákonnou povinnosťou veriteľa konať s odbornou starostlivosťou. Spotrebiteľ vychádza z údajov uvedených v zmluve, nie je povinný tieto údaje a výpočty veriteľa prepočítavať. Zákon takýto postup nepredpokladá a jednoznačne stanovuje, aké náležitosti má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, čo jednoznačne treba chápať a vykladať tak, že musí ísť nielen o úplné ale aj správne uvedené údaje. Súd má za to, že zmyslom uvádzania podstatných náležitostí do zmluvy o spotrebiteľskom úvere je ochrana spotrebiteľa v tom zmysle, že spotrebiteľ nie je nútený prepočítavať údaje zo zmluvy, ale tieto by mal „len“ porovnávať vo vzťahu k podmienkam iných spotrebiteľských zmlúv. Súd tiež poukazuje na to, že zákonné náležitosti chránia tak spotrebiteľa ako aj veriteľa, ktorý konajúc s odbornou starostlivosťou pri splnení všetkých zákonných podmienok je naopak on samotný chránený vo vzťahu k spotrebiteľovi. Účel a zmysel zákonných ustanovení upravujúcich náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je ten, aby si spotrebiteľ (ktorý príde do banky respektíve k veriteľovi, ktorí sú mu povinní poskytnúť relevantné a zákonné poučenia) vypočítaval údaje potrebné na posúdenie „výhodnosti“ úveru sám s kalkulačkou v ruke. Nie je možné obchádzať ustanovenia zákona, ktorý jasne ustanovuje, čo zmluva o spotrebiteľskom úvere musí povinne obsahovať a správnym spôsobom. V dôsledku uvedeného súd zamietol žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie istiny v sume 296,69 eur prevyšujúcej istinu v sume 774,70 eur priznanú rozsudkom č.k. 16C/13/2015-85 ako dlžnú časť istiny úveru a zmluvné úroky vo výške 9,99 % p.a. z istiny 774,70 eur od 20.03.2014, nakoľko pri absencii čo i len jednej podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je potrebné takú zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Súd

teda priznal žalobcovi časť nesplatenej výšky úveru bez toho, aby bol žalovaný povinný zaplatiť úroky a poplatky v zmysle predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

51. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

52. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). O tomto nároku súd rozhodol podľa § 255 CSP podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Žalobca sa v tomto spore domáhal zaplataenia istiny 1.071,39 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z istiny 774,70 eur od 20.03.2014 až do zaplataenia (vyčíslením do dňa vyhlásenia rozsudku v sume 354,05 eur) a spolu so zmluvným úrokom vo výške 9,99 % ročne z istiny 774,70 eur od 20.03.2014 až do zaplataenia (vyčíslením do dňa vyhlásenia rozsudku v sume 428,73 eur). Dňom vyhlásenia rozsudku žalovaný nárok predstavuje sumu celkom 1.854,14 eur (100 %). Súd žalobcovi priznal istinu 774,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z istiny 774,70 eur od 20.03.2014 (vyčíslením do dňa vyhlásenia rozsudku v sume 354,05 eur). Dňom vyhlásenia rozsudku žalobcovi priznaný nárok predstavuje sumu celkom 1.128,75 eur (61 %). Súd žalobu zamietol v časti žalobou uplatneného nároku, a to v časti istiny 296,69 eur a v časti zmluvných úrokov vo výške 9,99 % ročne zo sumy 774,70 eur od 20.03.2014 do zaplataenia (vyčíslením do dňa vyhlásenia rozsudku v sume 428,73 eur). Dňom vyhlásenia rozsudku žalobcovi nepriznaný nárok predstavuje sumu celkom 725,42 eur (39 %). Celkový úspech žalobcu v spore teda predstavuje 61 % a úspech žalovaného 39 %. Čistý úspech vo veci tak predstavuje 22 % v prospech žalobcu, o ktoré jeho úspech prevyšil úspech žalovaného. Vzhľadom na uvedené, keďže žalobca mal vo veci čiastočný úspech a jeho čistý úspech je 22 %, súd rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania proti žalovanému tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 22 %.

54. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie /§ 355 ods. 1 CSP/. Odvolanie proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava III /§ 362 ods. 1 CSP/.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané /§ 359 CSP/.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§ 363 CSP/.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 364 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 CSP/.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej /§ 365 ods. 2 CSP/.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 365 ods. 3 CSP/.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie /§ 366 CSP/.

Odvolať možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.

Odvolať urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolať sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.

Odvolať urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov /§ 220 ods. 1 CSP/.

Osoba oprávnená podať odvolať sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia /§ 368 CSP/.